

ER IMPORT AF LEVENDE KVÆG RISIKOEN VÆRD?

STØTTET AF

Kvægafgiftsfonden

Når man importerer dyr, risikerer man også import af grimme følgesvende.

Dansk kvægbrug er fri for en række smitsomme sygdomme, som flourer blandt andet i landene, omkring os. I høj grad fordi, det har været en målrettet strategi at udrydde sygdommene. Det har kostet staten og kvægbrugerne millioner af kroner, men er det værd, fordi det har løftet sundheden i besætningerne og givet pote i relation til handel med udlandet. De sygdomme, der aktivt er udryddet, omfatter kvægtuberkulose, smitsom kastning (brucellose), IBR, kvægleukose og (næsten) BVD.

Stol ikke på tests

Det kan være katastrofalt og rigtig dyrt at få indslæbt en 'eksotisk' infektion. Den største enkelte risiko er import af levedyr. Test af dyrene, inden de afhentes i eksportlandet, kan vise forkert resultat plus risikoen for at hente infektioner ind, der ikke testes for. Der er mange eksempler på smitte med nye sygdomme til lande, der tidligere har været fri pga. import af dyr. Sygdomme, som har kostet de pågældende lande dyrt at bekæmpe, eller som landene stadig døjer med.

Dyrt for fællesskabet

I 2014 blev der importeret 348 kreaturer fordelt på 28 stk. malkekvæg og 320 stk. kødkvæg. Dyrene kom fra Polen, Frankrig, Holland, Storbritannien, Tyskland og Letland. Lande, hvor der forekommer kvægtuberkulose, brucellose, IBR og BVD. De øvrige nordiske lande er fri for stort set de samme sygdomme, som vi, og har derudover sandsynligvis en bedre situation med hensyn til nogle infektioner.

Det må stærkt anbefales, at der hentes nyt avlsmateriale ind på andre måder end ved import af levedyr. Det fungerer glimrende ved sæd og embryoner, og risikoen for at få indslæbt eksotiske infektioner herved er langt mindre. En lille gevinst for den enkelte importør kan koste dyrt for fællesskabet.

Artiklen har været bragt i KvægNyt nr. 18 – 2015